

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG
4. P.21.671/2021/6.

1

A bíróság dr. Ölveczky István (1154 Budapest, Őrjáró tér 5.) által képviselt **XXX felperesnek** – Simon és Mester Ügyvédi Iroda által képviselt **Magyar Záloghitel Zrt.** (1054 Budapest, Medve utca 34-40.) **alperes** ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a dr. Zoltán Levente önálló bírósági végrehajtó előtt **024.V.4675/2013. szám** alatt folyó **végrehajtást megszünteti.**

Kötelezi a bíróság az **alperest**, hogy 15 (Tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek **614.025,- (Hatszáztizennégyezer-huszonöt) forint perköltséget.**

Kötelezi a bíróság az **alperest**, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra **580.181,- (Ötszáznyolcvanezer-egyszáznyolcvanegy) forint kereseti illetéket.**

A végrehajtási költségeket az alperes köteles viselni.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Törvényszékhez címezve a jelen bíróságnál lehet benyújtani. A másodfokú eljárásban a jogi képviselő kötelező, ezért a fellebbezést benyújtó félnek jogi képviselőt szükséges meghatalmaznia. Ha a fellebbezést benyújtó fél jogi képviselővel nem rendelkezik, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselő biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, a felek a tárgyalás tartását nem kérhetik.

A végrehajtási költségekről való rendelkezés tekintetében a végrehajtót is megilleti a fellebbezési jog.

Tájékoztatja a bíróság a peres feleket, hogy kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, avagy állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, vagy az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására,

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

2

feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna, vagy az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

I n d o k o l á s

A bíróság a peres felek nyilatkozatai, a csatolt okiratok, dr. Zoltán Levente önálló bírósági végrehajtó által megküldött 024.V.4675/2013. szám alatti iratok, valamint K.Z., Lesznyák Ferenc és B.G-né tanúk vallomása alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes, mint adós és az alperes, mint hitelező, valamint a perben félként nem szereplő B.G. és B.G-né, mint adós és adóstárs között 2007. október 29. napján C/009/07 szerződésszámon fogyasztói kölcsönszerződés módosítás jött létre. A megállapodást dr. Lesznyák Ferenc közjegyző 2053/2007 számon közokiratba foglalta. Az okirat rögzítette, hogy az alperesnél C/009/07 számon kölcsönszerződés módosítás történt, mely során a B.G., mint adós, B.G-né, mint adóstárs és a Magyar Záloghitel Faktoráló és Pénzügyi Zártkörűen Működő Zrt, mint hitelező között létrejött 2007. február 01. napján 150/2007 ügyszámon dr. Lesznyák Ferenc Budapesti közjegyző által közokiratba foglalt kölcsönszerződés tekintetében B.D., B.G-nak és B.G-nének a szerződésből fennálló valamennyi tartozását, annak járulékait átvállalja a Ptk. 332. §-a alapján. A hitelező a tartozásátvállaláshoz hozzájárul, ezzel B.D. tartozás átvállaló B.G. és B.G-né eddigi kötelezettek helyébe lép. B.G-né, mint biztosíték nyújtó a tartozásátvállaláshoz szintén hozzájárul, és kijelenti, hogy a biztosítéki szerződésekben vállalt kötelezettségek továbbra is változatlan tartalommal terhelik őt. Megállapodtak, hogy a kölcsönszerződést akként módosítják, hogy a kötelemben a szerződésben vállalt kötelezettségek tekintetében B.D. belép adósi minőségben, tehát a tartozásátvállalás napjától B.D-lt terheli a személyes felelősség minden vagyonával és jövedelemmel a szerződésben vállalt kötelezettségeikért. B.G-t és B.G-nét a továbbiakban adósi / adóstársi felelősség nem terheli a tartozás visszafizetéséért, de B.G-né dologi adósi minősége változatlanul fennmarad, azaz kizárólag a fedezetként felajánlott ingatlannal felel a tartozás visszafizetéséért. Rögzítették azt is, hogy a kölcsönből fennálló tőketartozás összege 36.446,16,- CHF. Megállapodtak, hogy a szerződés rendelkezései egyebekben változatlan tartalommal hatályosak.

A szerződésmódosítás alapját képező szabadfelhasználású, svájci frank alapú fogyasztói kölcsönszerződés szerint a felperes, mint hitelező a perben félként nem szereplő B.G. adósnak és B.G-né adóstársnak kölcsön adott 45.064,- CHF összeget, melyből az adós által igényelt 5.820.000,- Ft összegnek megfelelő svájci frank összeg ellenértéke erejéig történt a folyósítás, a folyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyam alkalmazásával. A kölcsönszerződést dr. Lesznyák Ferenc közjegyző 150/2007. számon közokiratba foglalta. A kölcsönszerződés aláírásával egyidejűleg a felek opciós megállapodást is kötöttek a Budapesti 1. sz. Körzeti Földhivatalánál a Budapest hrsz.-on nyilvántartott, természetben a 1041 Budapest szám alatt található ingatlanra. A vételi jog 6.960.000,- Ft vételáron került rögzítésre, amely vételár a szerződés rendelkezései szerint módosulhatott. A szerződő felek a kölcsönszerződés aláírásával egyidejűleg ingatlant terhelő önálló zálogjogot alapítottak 45.064,- CHF összegre. A Budapesti 1. sz. Körzeti Földhivatal 70909/1/2007-es számú határozata értelmében 45.064,- CHF összeg erejéig önálló zálogjog, valamint vételi jog került bejegyzésre a B.G-né 1/1-ed tulajdonában álló 1043 Budapest szám alatti ingatlanra, a 2007.02.01. napján dr. Lesznyák Ferenc közjegyző által kiállított 150/2007-es számú közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés, vételi jogot alapító szerződés és kérelem alapján.

A „Kölcsönszerződés CHF alapú, hitelkiváltás/szabad felhasználás céljából” elnevezésű megállapodás 1.1. pontja szerint a kölcsön összege 45.064,-CHF, amely összegből az adós által

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

3

igényelt 5.820.000,-Ft összegnek megfelelő svájci frank összeg ellenértéke erejéig történik a folyósítás a kölcsönfolyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyam alkalmazásával. A kölcsönszerződés I.2.4. pontja rögzítette, hogy a kölcsön forintban kerül folyósításra az adós által igényelt I.1 pontban meghatározott összegben. A hitelező a kölcsön összegét a kölcsönfolyósítás napján érvényes, a hitelező által alkalmazott deviza vételi árfolyam alkalmazásával devizában tartja nyilván a tartozás teljes kiegyenlítéséig. A folyósítás napjának a kölcsönből történő első részfolyósítás napja minősül.

A kölcsönszerződés I.1.1. pontja szerint a kölcsön futamideje a folyósítás napjától számított 120 hónap, a törlesztőrészek száma 120 darab. Ugyanezen pontban rögzítésre került, hogy a kamat változó mértékű, a kamat mértéke a kamatmegállapítás napján megállapított 1 havi CHF LIBOR és az 5% kamatfelár együttes összegét jelenti.

A szerződés I.1.1. pontjában a felek abban is megállapodtak, hogy az induló THM mértéke 11,48%, azzal, hogy a THM meghatározása az aktuális feltételek, illetve a hatályos jogszabályok figyelembevételével, forintban teljesítendő fizetések alapul vételével történt, a feltételek változása esetén a THM mértéke módosulhat. A hitelező a THM számítása során az általa alkalmazott, a szerződés megkötésének napját megelőző napon érvényes deviza eladási és vételi árfolyamot alkalmazta.

A szerződés I.1.2. pontja tartalmazza, hogy a kezelési költség évi 2,04%, a hitelbírálati díj 50.000,-Ft, a szerződéskötési díj a kölcsön összegének 1,75%-a, a folyósítási díj a kölcsön összegének 1,75%-a, az árfolyam garancia díja a kölcsön összegének 0,5%-a 12 hónapra, az előterjesztési díjat a hirdetés tartalmazza.

A THM számítása során figyelembe nem vett költségeket akként rögzítették, hogy becslés szerint a közjegyzői díj és adminisztrációs díj várhatóan 124.800,-Ft, a vagyonbiztosítás díja előreláthatóan 20.000,-Ft/év lesz.

A felek a szerződés I.1.3. pontjában rögzítették, hogy a kölcsön célja elsődlegesen az ingatlant terhelő idegen követelés kiegyenlítése (hitelkiváltás), a kölcsön hitelkiváltási célt szolgáló összegén felüli része az adós által szabadon felhasználható.

A felek a szerződés I.3.1. pontjában megállapodtak abban, hogy az adós a kölcsön összegének 75%-át havonta, annuitásos alapon számolt tőke, kamat és kezelési költség összegét is tartalmazó törlesztőrészekben köteles visszafizetni, minden hónapnak a 6. naptári napján. Az adós kifejezetten elismerte, hogy a törlesztőrészek számítási alapjáról és módjáról a megfelelő tájékoztatást megkapta.

Az adós kijelentette, hogy a kölcsön összegének 25%-át egyösszegben köteles megfizetni a futamidő utolsó napján.

A szerződés I.3.2. pontja rögzítette, hogy a kölcsön jelen piaci feltételek mellett számított havi törlesztőrészletének összege 449,-CHF.

A havi törlesztőrészlet kamat része a kölcsönszerződés tartama alatt folyamatosan változik, a kamat megállapítás alapja a mindekori kamat megállapítás napján érvényes CHF LIBOR és a kamatfelár együttes összege.

A szerződés I.3.3. pontja rögzíti, hogy az adós a fizetési kötelezettségeit forintban köteles teljesíteni, az esedékes devizában kifejezett törlesztő részek és a futamidő végén a 25% tőke maradvány

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

4

deviza eladási árfolyamon számolt forint ellenértékét a hitelező számolja ki és közli az adóssal.

A I.5.1. pont szerint a felmondási esemény bekövetkezése esetén a hitelező jogosultul a jelen kölcsönszerződést egyoldalúan azonnali hatállyal felmondani.

A szerződés I.5.1. pont a) pontja akként rendelkezik, hogy a felek megállapodnak, hogy bármely súlyos szerződésszegés alapot adhat az azonnali hatályú felmondásra a hitelező részéről, de az alábbi események bekövetkeztét a szerződő felek kifejezetten felmondási eseménynek tekintik:

- az adós a kölcsönszerződésből eredő bármely fizetési kötelezettségével késedelembe esik.

A szerződő felek rögzítették, hogy a kölcsönszerződésben foglaltakra a hitelező Üzletszabályzatában és Hirdetményében foglaltakat is alkalmazni kell. (I.1.1, I.7.5. és I.7.6.)

A kölcsönszerződés I.6.1. pontja tartalmazza, hogy a folyósított kölcsönösszeg, a befizetések, valamint az aktuális kintlévőség és járulékai mindenkori összegének megállapítása szempontjából a hitelező üzleti könyvei és akár elektronikus, akár írott formában vezetett nyilvántartásai az irányadóak. Adós tudomásul veszi, hogy tekintettel a közokirat közvetlen bírósági végrehajthatóságára, a hitelező felé fennálló tartozás és járulékai mértékét csak külön peres eljárásban vitathatja. A szerződés I.6.2. pontban adós feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettséget vállal arra, hogy a kölcsönszerződés felmondása esetén a hitelező által közölt összeget annak járulékaival együtt a hitelező által közölt időpontban és módon megfizeti a hitelező részére. Adós a hitelező közokiratba foglalt nyilatkozatát a követelés és felmondás jogalapja, összegszerűség, a végrehajthatósághoz szükséges feltételek, valamint időpontok bekövetkezése tekintetében feltétlenül elfogadja a követelés peres eljárás nélküli végrehajthatósága érdekében.

A szerződés I. 8. pontjában az adós kifejezetten nyilatkozott, hogy a hitelező felvilágosítását, mely szerint a jelen kölcsön vonatkozásában árfolyamkockázata áll fenn, mivel abban az esetben, ha a forint/deviza árfolyam változik, a kölcsön törlesztésének fedezete (adós jövedelme) pedig nem deviza forrású, a kölcsön havi törlesztőrészletének forintban kifejezett összege növekedhet, adós megértette és ezen információ tudatában is kifejezetten kijelenti, igénybe kívánja venni az e szerződésben meghatározott kölcsönösszeget, illetve igényli a devizanyilvántartást.

A felek a kölcsön biztosítékként vételi jogot alapító - (opciós) - szerződést kötöttek a Budapest IV. ker. hrsz. alatt nyilvántartott, természetben a 1041 Budapest hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan vonatkozásában, illetve ezen ingatlant terhelő önálló zálogjogot alapító szerződést kötöttek. Az önálló zálogjog engedményezésre került a CIB Bank Zrt. részére.

A kölcsön összege az adósok részére a hitelező részéről folyósításra került, azt az adósok igénybe vették. A kölcsön összegének törlesztését az adósok megkezdték, azonban a szerződésben foglalt kötelezettségüknek nem tettek eleget, a törlesztőrészletek megfizetésével késedelembe estek, így az alperes a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta. A felmondást dr. Lesznyák Ferenc közjegyző 2013. március 01 napján 11068/Ü/504/2013/1. szám alatti közokiratba foglalta, az adósok tartozása ekkor összesen 23.239,03,- CHF volt. A CIB Bank Zrt. közjegyzői okiratba foglaltan szintén felmondta az önálló zálogjogot alapító szerződést.

Az alperes kérelmére dr. Lesznyák Ferenc közjegyző 2013. december 03. napján kiállította a felperessel szemben a 11068/Ü/2305/2013. számú végrehajtási záradékot. A záradék alapján dr. Zoltán Levente önálló bírósági végrehajtó előtt 024.V.4675/2013. szám alatt végrehajtási eljárás indult.

Az alperes 2015. április 29. napján elkészítette a 2014. évi XXXVIII. tv. szerinti elszámolást, mely

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

5

elszámolásban 595,-CHF tisztességtelenül felszámított összeget állapított meg. Az elszámolással szemben a felperes panasszal nem élt, azonban a 2015. augusztus 07. napján kelt levelében tájékoztatta az adós, hogy a panaszt kivizsgálta, és megállapította, hogy az abban foglaltakat a pénzügyi intézmény nem fogadja el, a panaszt a gazdasági társaság elutasította.

A **felperes** keresetében kérte, hogy a bíróság az ellene a dr. Zoltán Levente önálló bírósági végrehajtó előtt 024.V.4675/2013. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást szüntesse meg a Pp. 369. § a) pontja alapján.

Előadta, hogy a felperes, mint adós, az alperes jogelődjével, mint bankkal Budapesten, 2007. október 29. napján szabad felhasználású deviza elszámolású kölcsönszerződést kötött. Az adós kölcsön igénylése ügyében kérte a hitelező tanácsát az adós számára legkedvezőbb feltételű konstrukció kiválasztására, és ennek megfelelően az adós finanszírozására. A hitelező a kért finanszírozást deviza elszámolási alapon ajánlotta annak ellenére, hogy az adós jövedelme kizárólag forintban állt rendelkezésre. A finanszírozási igény is forintban került megnevezésre, mivel az adósnak forintban volt szüksége a pénzre, forintban kellett teljesítenie. Abban is megállapodtak, hogy az ügyletnek szükséges devizát az alperes szerzi be, és át is váltja a szerződés keretei között, mind folyósításkor, mind a forint törlesztőrészeket fizetésekor. A felek ezt egyedileg megtárgyalt feltételként elfogadták. A hitelvizsgálat során a hitelező az adós forint forrását vette csak figyelembe, a hitelbírálat mégis deviza elszámolás és kockázat szerint hagyta jóvá, a vizsgálat nem vette figyelembe a devizaárfolyam és kamatváltozás kockázatát. Arra hivatkozott, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetésének van helye, mert az annak alapjául szolgáló kölcsönszerződés nem jött létre a Ptk. 205. § (1)-(2) bekezdése alapján, továbbá az 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 213. § (1) a), b), c) és e) pontjai alapján érvénytelen, és a szerződés a 18/1999. (II.5.) Korm. rend. rendelkezéseibe is ütközik.

Kifejtette, hogy a szerződés nem tartalmazza egyértelműen a kölcsön összegét, nincs meghatározva, hogy melyik napi devizaárfolyammal került kiszámolásra a kölcsön összege, így a szerződés érvényesen nem jött létre. Álláspontja szerint nem került meghatározásra az ügyleti kamat mértéke, és a törlesztőrészlet sem határozható meg, mivel nem világos a számítás napja, nincs meghatározva az ellenszolgáltatás tárgya, így nem számítható ki a HTM sem. Sérelmezte, hogy hiányos mind a kamatnak, mind a költségelemnek a feltüntetése. Hivatkozott arra, hogy nem része a szerződésnek az üzletszabályzat, illetve a hirdetés és egyéb tájékoztatók. A Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontja körében előadta, hogy a szerződés nem határozta meg egyértelműen a kölcsön összegét lerovó pénznemben, így az semmis. Kifejtette, hogy a deviza elszámolású, de forintban folyósított kölcsönöknél, a kölcsön összegének és a törlesztőrészeknek nemcsak devizában történő feltüntetése kötelező, hanem azok forint értéke is, a kölcsön tárgya ugyanis forint kölcsönzése, csak az elszámolása deviza, ezért mindkettő feltüntetése kötelező.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja körében elmondta, hogy a szerződés nem tartalmazza a törvényes THM-et, ugyanis a törvény, illetve rendelet szabályai szerint a szerződés feltételivel az nem számolható ki. Utalt arra, hogy a szerződés a THM körében törvénysértő számítást tartalmaz.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja körében kifejtette, hogy a szerződés nem tartalmazza az árfolyamokat, nem tartalmazza a vételi-eladási árfolyam különbözetét nevesítve, és annak éves százalékos költségét sem, így a szerződés a Hpt.213.§ (1) bekezdés c) pontjába ütközik. Álláspontja szerint a THM és annak összetevői vizsgálata is rejtett költségre utal, a THM, mint teljes díj meg kell hogy egyezzen a részletesen felsorolt díjak összegzésével. Utalt arra is, hogy nem elegendő a költség feltüntetése, azt kifejezetten éves százalékban kell megjeleníteni. A THM összege megtévesztő.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontja körében arra hivatkozott, hogy a szerződés nem határozza meg egyértelműen a törlesztőrészletet lerovó pénznemben, az tehát nem tartalmazza a törlesztőrészletek összegét, így a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik. Állította, hogy a törlesztőrészlet összegét devizában és forintban is kötelező megadni, mivel bármelyik hiányában a szerződés

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

6

teljesíthetetlen. Előadta, hogy az a deviza elszámolású kölcsönszerződés, amely devizában nem tartalmazza a havi törlesztőrészletet, nem tekinthető deviza elszámolású szerződésnek, ha a főkötelem nincs meghatározva, vagy csak forintban van meghatározva. Utalt arra, hogy a fenti hiányosságok miatt a szerződés a rPtk. 205.§ (2) bekezdésébe ütközik.

Állította, hogy a felperes a szerződés aláírásakor abban a téves feltevésben volt, hogy a törlesztőrészlet a kölcsönszerződés aláírásakor a bank által kiszámított 549,- CHF lesz a szerződés teljes időtartama alatt. A fentiek alapján hivatkozott a rPtk. 210.§ (1) bekezdésére, melyre figyelemmel a szerződés érvénytelen.

A DH törvények szerinti tisztességtelen szerződési feltételekre végül nem kívánt hivatkozni, előadta azonban, hogy a végrehajtási záradék törvénytelenül került kiállításra, ugyanis a közjegyzői okirat tisztességtelen. Állította, hogy a ténytanúsítvány is tisztességtelen, ugyanis az nem a kötelezettől származik, hanem a jogosulttól, ráadásul megfordítja a bizonyítási terhet. A tisztességtelen szerződési kikötés aggályos, erre figyelemmel megszűnik közokiratnak lenni, a nem közokiratra viszont nem indítható végrehajtás. Kérte, hogy a bíróság tájékoztassa a feleket, hogy a DH. 1 törvény alkalmazhatóságát a bíróság még nem vizsgálta, az árfolyamrés miatt a szerződés semmisségét észlelte, és hívja fel a feleket a nyilatkozattételre. Utalt arra, hogy az árfolyam kiesése okán a szerződés egésze semmis, sem a kölcsönösszeg, sem a törlesztőrészlet nem állapítható meg. Keresetét kiegészítette a tisztességtelen árfolyamrés alkalmazása miatti semmisségre való hivatkozással is az rPtk. 209.§ (1) bekezdés, a Kúria 2/2014 PJE határozat 3. pontja, az rPtk. 209/A.§ (2) bekezdés, az rPtk. 239.§ (2) bekezdése és az rPtk. 237.§ (1) bekezdése szerint. Akként nyilatkozott, hogy a szerződés teljes semmisségét tudomásul veszi, az eredeti állapot helyreállításához szükséges pénzüsszeg a rendelkezésére áll, tehát számára a teljes semmisség megállapítása nem jelent különösen káros következményt. Előadta, hogy a felperes tiltakozik az érvényessé nyilvánítás ellen.

Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperest az árfolyamkockázatról nem megfelelően tájékoztatták, így a szerződés erre figyelemmel is érvénytelen. Megjegyezte, hogy a hitelbírálat sem volt megfelelő.

Igényét végül a Pp. 369.§ a) pontjára, a rPtk. 234.§ (1) bekezdésére, a Hpt. 210.§ (1) és (2) bekezdésre, a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjára, az rPtk. 205.§ (2) bekezdésére, az rPtk. 210. § (1) és (4) bekezdésére, valamint az Európai Unió Bíróságának vonatkozó döntéseire és a magyar bíróságok eseti döntéseire, továbbá a Kúria vonatkozó jogegységi határozatira alapította. Kérte, hogy a bíróság a végrehajtást függessze fel. Perköltségigénnyel élt, a jogi képvisellel felmerülő munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján kérte megállapítani azzal, hogy a jogi képviselő Áfa felszámítására jogosult.

Állítása alátámasztásául okirati bizonyítékokat csatolt, valamint tanúként kérte kihallgatni B.G-nét, K.Z-t, S. Gy-öt és dr. Lesznyák Ferencet.

Az **alperes** ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását indítványozta. Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján kérte megállapítani Áfa-val növelt összegben.

Előadta, hogy a Magyar Záloghitel Zrt. mint hitelező/zálogjogosult/vevő 2007. február hó 01. napján 105/2007. szám alatt közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést, vételi jogot alapító szerződést és ingatlant terhelő önálló zálogjogot alapító szerződést kötött B.G. és B.G-néval, mint Adóstárs/Zálogkötelezett/Eladóval. A kölcsön fedezetét a 1041 Budapest szám alatti, Budapest IV. Kerület hrsz. alatti ingatlan képezte. Az ingatlanra vételi jog, valamint 45.064,- CHF és járulékai erejéig önálló zálogjog került bejegyzésre, az önálló zálogjog engedményezésre került a CIB Bank Zrt. részére. 2007. október 29. napján a 2053/2007 szám alatti megállapodással a kölcsönszerződés módosításra került, mely értelmében a kötelemből B.G. és G-né, mint adós és adóstárs kiengedésre került, és a szerződéses jogviszonyba B.D. mint adós lépett. A hitelező a kölcsönt 2007. február 12. napján folyósította a felperesi jogelődök felé, elsődlegesen ingatlant terhelő idegen terhelés

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

7

kiegyenlítése céljából. Előadta, hogy a kölcsönszerződés I.1.1. pontja értelmében 45.064,- CHF összegből az adós által igényelt 5.820.000,- forint összegnek megfelelő CHF összeg erejéig történt a folyósítás, a folyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyam alkalmazásával. A szerződött kölcsönösszegből levonásra kerültek a kölcsönszerződésben, illetve a hirdetményben közétett kondíciók alapján fizetendő költségek. Erre tekintettel az adósoknak folyósított összeg 5.133.675,28,- forint összeg volt, amelyből 4.705.411,- Ft idegen követelés kiegyenlítése céljából, míg a fennmaradó összeg az adósok részére került átutalásra. A felperes 2008. április hónaptól megkezdte a kölcsön törlesztését, azonban 2011.06.02. napjától nem teljesítette szerződés szerűen a befizetéseket. Előadta, hogy az alperes az adósokat több alkalommal felszólította, azonban az eredménytelennek bizonyult, a fentiekre figyelemmel az alperes 2013. március 1. napán 11068/Ü/504/2013/1. számon közjegyzői okiratba foglaltan azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést, valamint a CIB Bank Zrt. 11068/Ü/505/2013/1. számon közjegyzői okiratba foglaltan felmondta az önálló zálogjogot alapító szerződést is. A felmondást az adósok 2013. március 7. napján átvették. A felmondás alapján az alperes végrehajtási záradék kiállítását kezdeményezte az eljáró közjegyzőnél. Előadta, hogy az alperes maradéktalanul eleget tett a 2014. évi XL törvény a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsön szerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben közétett elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló rendelkezései alapján fennálló felperesekkel történő elszámolási kötelezettségének. A felülvizsgált elszámolást az alperes a felperes részére megküldte, az elszámolással szemben az adós panasszal élt, amelyet az alperes elutasított. Az elutasítást a felperes 2015.05.14. napján átvette. Előadta, hogy az alperesnek nincs tudomása arról, hogy a felperes a panasz elutasításával szemben a pénzügyi Békéltető Testülethez fordult volna, így álláspontja szerint az elszámolás a 2014. évi XL. törvény 38.§ (6) bekezdés b) pontja alapján felülvizsgált elszámolásnak minősül.

Előadta, hogy a kölcsönszerződés tárgya a szerződés I.1.1. pontjából megállapítható, az világosan tartalmazza számszerűen és pénznem feltüntetésével a kölcsön összegét. Egyértelmű, hogy a kölcsönösszeg 45.064,- CHF, amelyből az adós által igényelt 5.820.000,- Ft összegnek megfelelő svájci frank összeg ellenértéke erejéig történik a folyósítás, a kölcsön folyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyam alkalmazásával. Álláspontja szerint a fentiekből megállapítható, hogy a felek akarata a meghatározott kölcsön felvételére, illetve ezen kölcsön folyósítására irányult, konkrét összeg és konkrét pénznem tekintetében. Előadta, hogy az alperes a kölcsön összegét a szerződés szerint az adósok részére folyósította, az adós pedig a kölcsön összegének visszafizetését a szerződés alapján megkezdte, a fenitek alapján a felperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy a kölcsönszerződés diszkonzensus okán nem jött létre, a kölcsön összege, vagy a törlesztőrészek ne lettek volna meghatározva a szerződésben. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés az rPtk. 205.§-a alapján érvényesen létrejött, a felperes a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozása nem állja meg a helyét. Az alperes álláspontja szerint a szerződésnek mindezek ellenére fennálló esetleges fogyatékosága a 2014. évi XL. törvényben (DH 2. törvény) előírt deviza elszámolást követően teljes mértékben orvoslásra került. Hivatkozott a Kúria 6/2013. PJE és 1/2016 PJE határozataira, melyek értelmében a deviza alapú kölcsönszerződéssel szemben a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazása szempontjából az az érvényességi követelmény, hogy a szerződésből kétségmentesen megállapítható legyen a szerződés tárgya, a kölcsön összege vagy devizanemben, vagy forintban. A szerződéssel szemben az elvárás nem a tételes meghatározottság, hanem a kiszámíthatóság. A szerződés 1.1. pontja egyértelműen feltüntette a felperes forintban meghatározott kölcsönigényét, amely a kikötés megszövegezéséből követhetően a meghatározott kölcsönösszegnek tekinthető. A forintban meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznemben) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható a folyósításkor irányadó árfolyam figyelembevételével azzal, hogy a devizában kifejezett egyenérték nem haladhatja meg a 45.064,- CHF-et.

Álláspontja szerint tehát a kölcsönszerződés tartalmazza mind a szerződés tárgyát, mind annak célját, és a felek konszenzusát is, ebből eredően a szerződés nem ütközhet a Hpt. 213.§ (1) bekezdés

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

8

a) pontjába, mint ahogyan a Hpt. 210.§ (1),(2),(3) pontjaiba sem, így a kölcsön szerződés semmissége a Hpt. 213. § 1 bekezdés a) pontja alapján nem állapítható meg, a kölcsönszerződés érvényes.

A felperes Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjára történő hivatkozásával kapcsolatban kifejtette, hogy a kölcsönszerződésből, mint okirati bizonyítékból megállapítható, hogy a THM mértéke 11,48 %. A szerződés ezen felül rögzíti, hogy a THM meghatározása az aktuális feltételek, illetve a hatályos jogszabályok figyelembevételével, forintban teljesítendő fizetések alapul vételével történt, a feltételek változása esetén a THM mértéke módosulhat. A szerződés szerint az alperes a THM számítása során az általa alkalmazott, a szerződés megkötésének napját megelőző napon érvényes Deviza eladási és vételi árfolyamot alkalmazta. Az alperes a THM számítása vonatkozásában a hatályos jogszabályok szerint, azaz a 41/1997. (III.5.) Korm. rendeletben meghatározottak szerint járt el.

A Hpt. 213. (1) bekezdés c) pontja kapcsán kifejtette, hogy a kölcsönszerződés megkötését megelőzően a felperes a kölcsönnyújtó által az előírt témakörben részletes és minden kérdésre kiterjedő tájékoztatást kapott. A kölcsönszerződés megkötésekor hatályban volt 41/1997 (III.5.) Korm. rendelet 12. §-a csupán annyit követel meg a pénzügyi intézménytől, hogy még a szerződéskötés előtt biztosítania kell, hogy az ügyfél megismerhesse a rendelet 12. §-ban foglaltakat. A tájékoztatást az alperesi üzletszabályzat és hirdetmény tartalmazta. A kölcsönszerződésből, mint okirati bizonyítékból (I. fejezet 1.2. pont) megállapíthatók a szerződéssel kapcsolatos költségek és jutalékok, illetve az alperes hirdetményében is lehetővé tette a költségek megismerését, így a szerződés semmissége ezen okból sem állapítható meg.

Utalt arra, hogy a kölcsönszerződés I.1.1. pontja szerint a THM meghatározása az aktuális feltételek, illetve a hatályos jogszabályok figyelembevételével forintban teljesítendő fizetések alapulvételével történt, a feltételek változása esetén a THM mértéke módosulhat. Hivatkozott a kölcsönszerződés 3.2. pontjára, a 7.5. pontjára, az üzletszabályzat I.3.1. pontjában, a 3.3., valamint a 3.3.2. és 3.3.3. pontjában foglaltakra, melyek alapján megállapítható, hogy a hitelező által nyújtott kölcsönhöz kapcsolódnak további díjak és költségek, amelyek fajtáit és fizetési feltételeit, esedékességét az üzletszabályzat rendelkezései, konkrét mértéküket pedig egyrészt a kölcsönszerződés, másrészt a hirdetmény tartalmazza, így a felperes Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjára történő hivatkozása is alaptalan.

A Hpt. 213. (1) bekezdés e) pontjával kapcsolatos alperesi állításra előadta, hogy a törlesztőrészek számának, összegének, a törlesztési időpontoknak kölcsönszerződésben történő rögzítése a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés tanúsága szerint szintén megtörtént az alábbiak szerint:

„1.1. A Kölcsön futamideje: a folyósítás napjától számított 120 hónap, a törlesztőrészek száma 120 darab.

3. Visszafizetés, előtörlesztés, kamatok, díjak és költségek:

3.1. Adós a Kölcsönt havonta, annuitásos alapon számolt, Tőke, Kamat-, és Kezelési Költség összegét is tartalmazó Törlesztőrészekben köteles visszafizetni, minden hónapnak a 6. (hatodik) naptári napján (a "Törlesztési Nap"). Adós ezennel kifejezetten elismeri, hogy a Törlesztőrészek számításai alapjáról és módjáról a megfelelő tájékoztatást megkapta.

3.2. A kölcsön jelen piaci feltételek mellett számított havi Törlesztőrészetének összege: 449,- CHF..." Magából a Kölcsönszerződésből egyértelműen kitűnik, hogy a törlesztőrészek száma a kölcsön tekintetében 120 (hónap) - 120 darab -, míg összege (havi) 449,- svájci frank, a kölcsön törlesztési időpontjai a kölcsönszerződés 3. oldalán található.

A Kúria 1/2016. évi Polgári jogegységi határozata rögzíti, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

9

az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is — kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat, megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak.

A felperes árfolyamkockázati tájékoztatás nem megfelelő volta körében tett állításával kapcsolatban utalt a 6/2013. PJE határozatra, miszerint egy szerződést kötő féltől elvárható, hogy a rá kötelező szerződési feltételt átolvassa, áttanulmányozza, - figyelemmel arra, hogy egyébként a szerződésben maga nyilatkozik arról, hogy ezen rendelkezéseket megismerte - és amennyiben valamelyik rendelkezés számára nem világos, nem egyértelmű, akkor arról tájékoztatását kérjen. Hivatkozott a 2014. évi XL. törvényre (ún. deviza elszámolási törvény), ill. a 2/2014. számú PJE határozatra.

A Kölcsönszerződés 8. pontjából megállapítható, hogy a jogegységi határozat által megkövetelt tájékoztatást a felperes maradéktalanul megkapta. Az adósok tudatában voltak az árfolyamkockázat reális lehetőségének, az árfolyamkockázattal kapcsolatos negatív hatásokra vonatkozó rendelkezések a kölcsönszerződés több pontjában is fellelhetők, az árfolyamkockázat viselése az egyedi kölcsönszerződésben és nem az általános szerződési feltételekben (hirdetmény) került meghatározásra, az árfolyamkockázat a kölcsönszerződés adósai általi vállalása nem tisztességtelen szerződési feltétel, mivel a felek a szerződés megkötésekor nem tudhatták, hogy a jövőbeni árfolyam az adósok hátrányára, vagy az adósokra nézve kedvező irányba változik.

Állítását a C-186/16. sz. ügyben hozott ítélet 38. pontjára és a 2/2014. PJE határozat 1. pontjára alapította. Megjegyezte, hogy a C-51/17. számú előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítélet sem fogalmazott meg olyan többletkövetelményt, hogy tájékoztatás során bármilyen konkrét adatot, vagy számítást közölni kellene a fogyasztóval, ha a tájékoztatásból az árfolyamkockázat mibenléte és gazdasági következményei felismerhetőek. A szerződési feltételek világosságát és érthetőségét a szerződés megkötésekor fennálló összes körülmény értékelésével kell megállapítani. Az esetlegesen hiányos és így nem világos, nem érthető, ezért tisztességtelen feltétel tisztességtelensége is csak akkor állapítható meg, ha a fogyasztó hátrányára eredményez egyensúlytalanságot. A szerződés megkötésekor ilyen egyensúlytalanság a felperes hátrányára egyértelműen nem keletkezhetett, mivel abban az időpontban nem lehetett előre látni, hogy az árfolyamváltozásból eredő következmények a fogyasztóra nézve hátrányosak, vagy előnyösek lesznek-e. Utal arra is, hogy az írásbeli tájékoztatás kapcsán a Hpt. 203. § (6) bekezdése a lakossági ügyféllel kötött devizahitel szerződés esetén a pénzügyi intézmény számára a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázat feltárását írja elő, a tájékoztatás módját nem, így az történhet akár szóban, akár írásban. A jogszabályhely a tájékoztatás ügyfél általi tudomásulvételre írja elő az aláírásával igazolást. A szerződés I.8. pontjában az adósok nyilatkoztak, hogy a felvilágosítást megértették, és ezzel együtt kívánják a szerződést megkötni. A felperes külön kockázat feltáró nyilatkozatot ugyan nem írt alá, azonban, mint azt a közjegyzői okirati is tartalmazza, a felperes a 8. pontban és az aláírást megelőzően megkapott minden kérdésre kiterjedő kioktatást az árfolyam kockázat tekintetében. Felperes ezen nyilatkozata közokiratba foglalt nyilatkozat, ennek megfelelően értékelendő. Utalt arra, hogy a kölcsönszerződés 8. pontjába foglalt tájékoztatáson túl a felperes mind az ügyletkötés során eljáró közjegyzőtől, illetve az alperes részéről az ügylet során eljáró személyektől is az árfolyam törlesztőrészletre gyakorolt hatásáról, az árfolyam forintban kifejezett tartozásra gyakorolt hatásairól és az árfolyam fedezetre gyakorolt hatásáról egyaránt teljes, világos kioktatást kapott. Utalt arra, hogy álláspontja szerint a kölcsönszerződés és annak 8. pontja már önmagában is átfogja az árfolyamkockázattal kapcsolatos megfelelő tájékoztatást.

Az alperes álláspontja szerint a felperes tudatában volt az árfolyamkockázat reális lehetőségének, tudta, hogy deviza alapú kölcsönszerződést ír alá, amelyből eredően árfolyamkockázata áll fenn, így az árfolyamkockázat tisztességtelensége nem állapítható meg.

A felperes keresetkiegészítésére tekintettel előadta, hogy a felperes ugyan nem jelölte meg pontosan, hogy a 18/1999-es Korm. Rendelet mely pontjaira hivatkozott, mindazonáltal a Vht. 23/C.§ (1) bekezdése alapján végrehajtási záradékkal látható el a közjegyzői okirat, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló, vagy egyoldalú kötelezettség vállalást, a

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

10

jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettség vállalás tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa. A fenti szabályok értelmében a közokiratba foglalt kölcsönszerződés, illetve egyoldalú kötelezettségvállalás alapján az adósok tartozásának lejárt részleteire minden további feltétel nélkül, a szerződés felmondása esetén a teljes tartozás összegére pedig akkor van helye végrehajtási záradék kibocsátásának, ha a végrehajtást kérő az adós szerződésszegése miatt szintén közokiratba foglalt nyilatkozatban felmondta a szerződést. E tekintetben elegendő tehát a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata. Álláspontja szerint a felperes szerződésszegésének, illetőleg a felmondásnak a ténye, valamint a végrehajtást kérő nyilvántartásai szerint fennálló tartozás aktuális összege az alperes, mint végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata alapján határozható meg. Hivatkozott e körben a Kúriai 1/2018 számú gazdasági elvi határozatában foglaltakra, valamint a Kúria Pfv.I.21.783/2016/5. számú határozatára, amelyben kifejezésre juttatta, hogy tisztességtelenségről abban az esetben lehet szó, ha az alperes ok nélkül hárítaná át a bizonyítási terhet a fogyasztóra. Jelen esetben azonban a felperesnek nem volt kizárva azon joga, hogy az alperes nyilvántartását (elszámolását) a jogviszony fennállása és felmondásakor, illetve azt követően is nyomon kövesse, a felperes nem volt elzárva attól, hogy vitassa az alperes nyilvántartását, ha az téves adatokat tartalmaz, a bizonyítási teher megfordításra nem került sor, így a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat nem tisztességtelen.

Állítása alátámasztásául okirati bizonyítékokat csatolt, valamint tanúként kérte kihallgatni dr. Lesznyák Ferencet és K. Z-t.

A kereset alapos.

Az 1952. évi III. törvény a Polgári perrendtartásról (rPp.) 366. § alapján ha a végrehajtás megszüntetésére, illetőleg korlátozására a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 41. vagy 56. §-a szerint a bírósági végrehajtási eljárás keretében nincs lehetőség, az az adós, aki a végrehajtást sérelmesnek tartja, végrehajtás megszüntetési, illetőleg korlátozási pert indíthat a végrehajtást kérő ellen.

Az rPp. 369. §-a szerint a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha

a) a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre,

Tekintettel arra, hogy a felperes elleni végrehajtás közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés záradékolásával indult, a végrehajtás megszüntetése iránti per megindítására az rPp. 366. §-ába foglalt általános szabály mellett az rPp. 369. § a) pontjának rendelkezése irányadó.

A bíróság mindenekelőtt leszögezi, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt követelés érvénytelenségére alapított végrehajtás megszüntetési perben a bíróság az ítélete rendelkező részében nem állapíthatja meg a végrehajtás alapjául szolgáló szerződés érvénytelenségét; ha a kereset alapos, a végrehajtás megszüntetéséről rendelkezhet.

Az rPp. 164. § (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A felperesen volt a bizonyítási teher annak kapcsán, hogy a végrehajtani kívánt követelés érvénytelen, mert a végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés jogszabályba ütközik. A

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

11

fogyasztóval szerződő alperesen volt a bizonyítási teher a tekintetben, hogy a szerződéskötés folyamán a szerződéses rendelkezésekről világosan és érhető módon tájékoztatta a fogyasztót.

A bíróság rögzíti, hogy a perbeli végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés deviza alapú szerződés. A szerződés fogyasztói jellegét az alperes nem vitatta.

A 2014. évi XXXVIII. törvény (DH1 tv.) 1. § (1) bekezdése értelmében deviza alapú a devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett szerződés.

A Kúria 6/2013. PJE Határozata szerint „devizakölcsön az, ahol a pénztartozás kirovó pénzneme nem forint. Jogszabályi tilalom hiányában a felek szabadon határozhatják meg a kirovó pénznemet (szabad számolás elve). A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel a tartozás devizában van meghatározva, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, az adós pedig forintban köteles törleszteni, tehát mind a hitelező, mind az adós a devizában kirótt pénztartozását forintban rója le. Ez a megoldás tekintendő a Ptk. 231. § (1) bekezdésében tételesen is rögzített főszabálynak, melytől a felek a diszpozitivitás elvéből fakadóan szabadon eltérhetnek, az eltérés lehetőségére e körben a Ptk. 231. § (1) bekezdése kifejezetten utal is. Nincs akadálya ezért annak, hogy a felek úgy állapodjanak meg, miszerint mindkét fél a kötelezettségének a kirovó pénznemben (effektivitási kikötés) köteles eleget tenni, tehát mind a folyósításra, mind a törlesztésre a kirovó pénznemben kerül sor. Ebből következően a devizakölcsönnek két fajtája létezik: az effektivitási kikötéssel el nem látott kölcsön (deviza alapú kölcsön) és az effektivitási kikötéssel ellátott deviza kölcsön. Az előbbi a felek eltérő megállapodásának hiányában érvényesülő főszabály, az utóbbi pedig a felek kifejezett megállapodása esetén érvényesülő kivétel.”

A deviza alapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések (a továbbiakban: deviza alapú kölcsönszerződések) devizaszerződések. A felek a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem). E szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsönnél kedvezőbb kamatmérték mellett devizában adósodott el, amiből következően ő viseli az árfolyamváltozás hatásait: a forint gyengülése az adós fizetési terhének növekedését, erősödése pedig a csökkenését eredményezi.

A perbeli szerződés deviza alapú szerződés, amit alátámaszt a szerződés I.1.1. pontja is: „A Kölcsön összege: 45.064,- CHF azaz, negyvenötezer- hatvannégy svájci Frank (továbbiakban: Deviza) összegből az Adós által igényelt 5.820.000.-Ft, azaz ötmillió-nyolcszázhuszezer Forint összegnek megfelelő svájci Frank összeg ellenértéke erejéig történik a folyósítás a Kölcsön Folyósítás napján érvényes Deviza Vételi árfolyam alkalmazásával.

A felperes az alperes által vele szemben indított végrehajtás megszüntetését a Pp. 369. § a) pontja alapján arra hivatkozással kérte, hogy vele szemben az alperes követelése nem jött érvényesen létre, elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés - tekintettel arra, hogy a szerződés nem tartalmazza a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjában foglalt elemeket, ezen hiányzó elemek vonatkozásában nem állt fenn a felek szerződéskötési akarata - az rPtk. 205. § (1) és (2) bekezdése alapján létre sem jött.

A szerződéskötéskor hatályos 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

(2) A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.

Az rPtk. 200. § (1) bekezdése szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.

(2) Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

12

kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

Az rPtk. 198. § (1) bekezdése szerint a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére.

Az rPtk. 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

(2) Ha a hitelező pénzüintézet, - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).

A Hpt. 213. § (1) bekezdése szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

- a) a szerződés tárgyát,
- b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,
- c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
- e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

A bíróság nem találta alaposnak a felperes azon hivatkozását, hogy a kölcsönszerződés létre nem jött, mert az nem tartalmazza a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjában foglalt kötelező tartalmi elemeket, így ezen elemek tekintetében a felek szerződéskötési akarata hiányzik.

Helytállóan állította az alperes, hogy a kölcsönszerződés tárgya meghatározásra került, így a felperes Hpt. 213. § (1) bekezdésének a) pontjára történő hivatkozása alaptalan, ugyanis a szerződés I. fejezet 1.1. pontja tartalmazza számszerűen és pénznem feltüntetésével a kölcsön összegét.

Rámutat a bíróság arra, hogy az 1/2016 PJE határozat 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembe vételével. A szerződés egyértelműen meghatározza, hogy a kölcsön összege 45.064 CHF, amely összegből az adós által igényelt 5.820.000,- Ft összegnek megfelelő svájci frank összeg ellenértéke erejéig történik a folyósítás. A kölcsönszerződés rögzíti, hogy a kölcsön forintban kerül folyósításra az adós által igényelt, 1.1 pontban meghatározott összegben a folyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyam alkalmazásával. A szerződés I.2.3. pont szerint a hitelező a kölcsön összegét a kölcsönfolyósítás napján érvényes, a hitelező által alkalmazott deviza vételi árfolyam alkalmazásával devizában tartja nyilván a tartozás teljes kiegyenlítéséig, az Üzletszabályzat meghatározta a folyósítás napja és a deviza vételi árfolyam pontos fogalmát. A szerződés 1.1. pontja egyértelműen feltüntette a felperes forintban meghatározott kölcsönigényét, amely a kikötés megszövegezéséből követhetően a meghatározott kölcsönösszegnek tekinthető. A forintban meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznemben) kifejezett egyenértéke kiszámítható a folyósításkor irányadó árfolyam figyelembevételével azzal, hogy a devizában kifejezett egyenérték nem haladhatja meg a 45.064,- CHF-et. A régi Ptk. eltérést engedő diszpozitív szerződési jogi szabályai, de a Hpt. 210. §-a sem tiltotta, hogy a felek a kölcsönösszegre kirovó pénznemre való átszámításának szerződéskötésnél későbbi időpontjára tekintettel rögzítsék a devizanemben kirótt kölcsönösszeg felső határát. Az 1/2016 PJE határozat rögzíti, hogy amennyiben a kölcsönösszeget a szerződéskötés napján mindkét pénznemben megadják, a két összeg közül az egyik mindenképpen

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

13

csak tájékoztató jellegű, attól függően, hogy az adott szerződés hogyan szól. A szerződésből megállapítható, hogy a kölcsön összege kirovó pénznemben 45.064,- CHF mely összegből felperes által igényelt 5.820.000,-Ft-nak megfelelő CHF összeg erejéig folyósítja a kölcsönt az alperes, a folyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyam alkalmazásával. Tekintettel arra, hogy a szerződés tartalmazza a kölcsönigény forintösszegét, és a kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznemben) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható a folyósításkor irányadó árfolyam figyelembevételével, így az 1/2016 PJE határozat 1. pontja értelmében a szerződés megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, az nem érvénytelen.

A felperes nem vitatta, hogy a kölcsönösszeget megkapta, azt felhasználta, és a kölcsön törlesztését a szerződésben foglaltak szerint megkezdte. A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy a felperes és az alperes szerződéses akarata meghatározott kölcsön felvételére, illetve ezen kölcsön folyósítására irányult konkrét összeg és pénznem tekintetében. Az rPtk. 523. §-ban foglaltaknak megfelelően a hitelező a meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátotta, az adós pedig a kölcsön összegének visszafizetését a szerződés alapján megkezdte, így a felperes nem hivatkozhatott alappal arra, hogy a szerződés létre nem jött.

Helytállóan hivatkozott az alperes a felperesnek az átváltási árfolyammal kapcsolatos okfejtése kapcsán arra, hogy a szerződés fennálló esetleges fogyatékosága a 2014. évi XL. (DH2 törvény) törvényben előírt deviza elszámolást követően teljes mértékben orvoslásra került, mindezzel tekintettel a szerződés érvénytelensége nem volt megállapítható.

A felperes alaptalanul állította, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdésének b) pontjába ütközik, a szerződésben ugyanis rögzítésre került, hogy a THM mértéke 11,48 %. A szerződés I.1. pontja tartalmazza a százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, rögzíti, hogy a szerződéskötés napját megelőző napon érvényes devizavételi és eladási árfolyamot alkalmazta, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb költségekről becslést tartalmaz. A bíróság álláspontja szerint a THM meghatározása megfelelt a szerződéskötéskor hatályban lévő 41/1997. (III.5.) Kormányrendelet 11/B. § (1), 12. § f.) pontjában és 13. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, az eljárás során nem került bizonyításra az a tény, hogy valamely lényeges adatot, költséget nem tartalmazott volna a THM. Rögzíti ugyanakkor a bíróság, hogy a Kormányrendelet szabályainak esetleges megsértése sem eredményezné a szerződés semmisségét, mivel a jogszabály ehhez nem fűzi a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményét. Semmisségi ok a feltüntetés hiánya, így a THM esetleges téves megjelölése a szerződés érvénytelenségét nem eredményezi (BH 2019.83).

A felperes állította, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján semmis, mert a szerződés nem tartalmazza az árfolyamokat, a vételi- eladási árfolyam különbözetét nevesítve és annak éves százalékos költségét sem. Hivatkozott arra is, hogy a THM és annak összetevői vizsgálata is rejtett költségre utal, mivel a szerződésben részletezett díjak összege kevesebb, mint a THM, tehát számszerűsíthető a rejtett, nem nevesített költség. A felperes azonban a nyilatkozatát később akként változtatta meg, hogy nem kíván hivatkozni az árfolyamrés és az egyoldalú kamatmódosítás tisztességtelenségére, így e körben a bíróságnak azon kérdésben kellett állást foglalnia, hogy megalapozott-e az a felperesi állítás, hogy a szerződés rejtett költségeket tartalmaz, figyelemmel arra, hogy a szerződésben rögzített és nevesített költségek összege kevesebb, mint a THM alapján kimutatott költség.

A bíróság a szerződés alapján megállapította, hogy a kölcsönszerződésből, mint okirati bizonyítékból (I. fejezet 1.2. pont) megállapíthatók a szerződéssel kapcsolatos költségek és jutalékok, illetve az alperes hirdetményében is lehetővé tette a költségek megismerését, így a szerződés semmissége ezen okból sem áll meg.

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

14

A felperes nem jelölt meg olyan költséget, amit a szerződés nem tartalmazott, és nem volt helytálló a felperesnek azon okfejtése sem, hogy a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján azért érvénytelen, mert a THM és annak összetevői vizsgálata rejtett költségre utal, azon az alapon, hogy a szerződésben részletezett és nevesített díjak összege kevesebb, mint a THM összege. E körben a bíróság utal a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja kapcsán kifejtett álláspontjára.

A Hpt. 213. § (1) bekezdésének e) pontjára történő felperesi hivatkozás is alaptalan, ugyanis az 1/2016. PJE határozat alapján a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A kölcsönszerződés tartalmazza a kölcsön futamidejét, a törlesztőrészek esedékességét, az Üzletszabályzat tartalmazza az annuitás képletet, mindezek alapján a törlesztőrészek összege kiszámítható, így ezen alapon sem tekinthető a szerződés érvénytelennek.

A felperes hivatkozott arra, hogy a szerződés azért is érvénytelen, mivel a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet rendelkezéseibe ütközik.

Téves a felperes azon hivatkozása, hogy a szerződéses rendelkezések a fogyasztók hátrányára fordítják meg a bizonyítási terhet. A szerződés I.6.1.-es pontja és a I.6.2-es pontja ugyanis csak annyit mond, hogy a kintlévőség és járulékai mindenkor összegének megállapítása szempontjából a hitelező üzleti könyvei és akár elektronikus, akár írott formában vezetett nyilvántartásai az irányadóak, tehát a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdésének j) pontjába nem ütközik, és a Ptk. 209.§ (1) bekezdése szerint sem lehet tisztességtelennek tekinteni, mivel a fogyasztóra nézve nem hátrányos rendelkezés.

A Kormányrendelet 1. § (1) bekezdésének a) pontja rögzíti, hogy a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősül különösen az a szerződési feltétel, amely a szerződés bármely feltételének értelmezésére a fogyasztóval szerződő felet egyoldalúan jogosítja.

A szerződés támadott rendelkezései nem hozhatók összefüggésbe a szerződés rendelkezéseinek értelmezésével, hiszen az adott szerződési rendelkezések a szerződés teljesítéséhez köthetők. A sérelmezett szövegben nincs utalás arra, hogy a szerződés bármely más rendelkezésének értelmezésére kizárólag az alperes, mint fogyasztóval szerződő fél lenne jogosult, ezért a felperes által támadott szerződési kikötések tisztességtelensége ezen az alapon sem volt megállapítható.

A Kormányrendelet 1. bekezdésének b) pontja kimondja azt, hogy a fogyasztói kölcsönszerződésben tisztességtelennek minősül különösen az a szerződési feltétel, amely kizárólagosan a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel annak megállapítására, hogy a teljesítése szerződésszerű-e.

A felperes által támadott szerződési rendelkezések az adós teljesítésével hozhatók összefüggésbe, ezért a rendelet 1. § (1) bekezdésének b) pontja, valamint a Ptk. 209. § (1) bekezdése sérelmét a támadott szerződési rendelkezések a fentiek okán nem válthatják ki, egyenlőtlenséget a felek jogaiban, kötelezettségeiben vagy érdekegyensúlyában nem hoznak létre, így a szerződési rendelkezések tisztességtelensége, semmisége ezen okból ugyancsak nem volt megállapítható.

A felperes állította, hogy a fogyasztói szerződéssel kapcsolatban nem kapott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatról, az árfolyamkockázat veszélyeire a felperes figyelmét az alperes nem hívta fel, így az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelen szerződési feltétel, mely a szerződés érvénytelenségét eredményezi.

A fentiekre figyelemmel a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az árfolyamkockázat felperes által

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

15

történő viselése tárgyában az alperes az adósnak megfelelő tájékoztatást adott-e.

Az rPtk. 205. § (3) bekezdése értelmében a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.

Az rPtk. 209. § (4) bekezdése szerint az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető.

A Hpt. 203. § (1) bekezdése szerint a pénzügyi intézmény egyértelműen és közérthetően köteles ügyfeleit, illetve jövőbeni ügyfeleit a pénzügyi intézmény által nyújtott szolgáltatások igénybevételének feltételeiről, valamint e feltételek módosulásáról tájékoztatni.

(6) Olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell

a) devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre,

b) ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a vételi jog érvényesítésének módját és következményeit, a vételár megállapításának, az ügyfél értesítésének és a pénzügyi intézmény elszámolásának módját, valamint azt, hogy biztosítanak-e az ügyfélnek haladékot, mely időszakban az ügyfél értékesítheti az ingatlant, és ha igen, a haladék időtartamát.

Rámutat a bíróság arra, hogy a perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az alperes a szerződés I.1.8. pontja szerinti kockázatfeltáró nyilatkozatban foglaltakon túl további szóbeli vagy írásbeli tájékoztatást adott volna az árfolyamkockázat körében, ezért elsődlegesen ennek tartalmát kellett vizsgálni.

A bíróság a tájékoztatás megfelelősége kapcsán a Hpt. 203. §-án túl a Kúria 6/2013. PJE határozatának és a 2/2014. PJE határozatának megállapításait vette alapul, valamint figyelemmel volt az Európai Unió Bírósága e körben hozott eseti döntéseire.

A fent hivatkozott polgári jogegységi határozatok kifejtik, hogy ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen. Önmagában az, hogy az árfolyamkockázat viselésének szabályai a főszoolgáltatás körébe tartoznak, nem zárják ki ezen szerződési rendelkezések tisztességtelenségének vizsgálatát abban az esetben, ha e rendelkezések nem világosak, nem érthetőek - figyelemmel a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásokra is. Abban az esetben, ha a szerződés szövegéből és a pénzügyi intézmény által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen felismerhető volt az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, a vizsgált kikötés tisztességtelenségét a Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem lehet megállapítani.

Az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatást a kölcsönszerződés I.1.8. pontja tartalmazza, miszerint „Az Adós kifejezetten nyilatkozik, hogy a Hitelező felvilágosítását, mely szerint a jelen Kölcsön vonatkozásában árfolyamkockázata áll fenn, mivel abban az esetben, ha a Forint/Deviza árfolyam változik, a Kölcsön törlesztésének fedezete (Adós jövedelme) pedig nem Deviza forrású, a kölcsön havi törlesztőrészletének Forintban kifejezett összege növekedhet, Adós megértette és ezen információ tudatában is kifejezetten kijelenti, igénybe kívánja venni az e szerződésben

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

16

meghatározott Kölcsön összeget, illetve igényli a Deviza nyilvántartást.”

A 2/2014. PJE határozat azt követeli meg, hogy a tájékoztatás alapján a fogyasztó tisztában legyen azzal, hogy nincs felső határa az árfolyamkockázat viselésének. A bíróság erre figyelemmel vizsgálta, hogy a szerződés, vagy egyéb (szóbeli tájékoztatás, reklám, stb.) alapján a fogyasztó tisztában volt-e azzal, hogy az árfolyamkockázat viselésének nincs felső határa, továbbá hogy a kockázatfeltárás kiterjedt-e az árfolyamváltozás fogyasztó kötelezettségeire gyakorolt gazdasági hatására, annak következményeire, hogy a vállalt kockázat a fogyasztó számára gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat (C-186/16. ítélet 50. pont).

Rámutat a bíróság, hogy a szerződésben szereplő kockázatfeltárás egy feltételesen bekövetkező árfolyamváltozásra utal, ám annak mértékére nem tér ki, csak arra, hogy ebből eredően esetleg árfolyamkockázata keletkezhet az adósnak. Nem derül ki, hogy a kockázatviselésnek nincs felső határa.

Rögzíti a bíróság, hogy az uniós jog, az Irányelv a Lisszaboni Szerződést jóváhagyó kormányközi konferencia Záróokmányának 17. számú mellékletében vállaltak szerint elsőbbséget élvez minden tagállamban. Ebből következően a nemzeti, adott esetben az Irányelv átültetéséről gondoskodó jogszabályokat az EUB C-14/83. számú Sabine von Colson-ítéletében kifejtettek szerint a bíróságok az Irányelv szövegének és céljának megfelelően kötelesek értelmezni. Az rPtk. tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó szabályai az Irányelv harmonizálását szolgálják, így azokat az uniós joggal összhangban, az uniós jog elsőbbségére és az EUB ítélezési gyakorlatára tekintettel kell alkalmazni. Az EUB előzetes döntéshozatali eljárásban kifejtett álláspontja ugyanis a tagállami bíróság számára kötelező jelleggel magyarázza és pontosítja az uniós jogszabály jelentését és terjedelmét, ahogy azt annak hatálybalépésétől kezdődően értelmezni és alkalmazni kell (C-92/11. „RWE Vertrieb” ítélet 58. pont).

Az EUB a C-26/13. számú ítéletében az Irányelv 4. cikk (2) bekezdésének értelmezésével, a világos és érthető megfogalmazás szempontrendszerével összefüggésben úgy foglalt állást, hogy általános elvárásként fogalmazta meg az alaki és nyelvtani érthetőség teljesülését, továbbá ezen felül olyan egyértelmű és érthető kritériumok megadását, amelyekből a fogyasztó előre láthatja a kikötés eredményeként jelentkező, őt érintő gazdasági következményeket. Kiemelte, hogy a fogyasztó számára ténylegesen lehetőséget kell biztosítani a szerződés valamennyi feltételének és a szerződéskötés következményeinek megismerhetőségére.

A Kúria 2/2014. PJE határozata szerint a világos és érthető megfogalmazás, továbbá az átláthatóság elvéből következően a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az általa vállalt kötelezettségeket, árfolyamkockázat esetén azt, hogy a jövedelme szerinti pénznem leértékelődésével annak hatása a fizetési kötelezettségére korlátlan. Az általános szerződési feltételekben szereplő, az árfolyamkockázat mibenlétére, tartalmára, viselésére vonatkozó kikötés akkor világos és érthető, ha az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára felismerhető, hogy a számára kedvezőtlen árfolyamváltozás korlátozás nélkül őt terheli, annak felső határa nincs.

Az EUB a C-51/17. számú ügyben hozott ítéletében lényegében megerősítette a korábbi, C-186/16. számú ítéletében foglaltakat, és kifejtette, az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségekre gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is. Az árfolyamkockázat viselését szabályozó szerződési feltétel átláthatóságának megítélése során – a 2/2014. PJE határozatból és az EUB C-186/16. számú ügyben hozott ítéletének indoklásából is kitűnően – a felek közötti szerződés szövegén túl jelentősége van

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

17

a pénzügyi intézmény részéről nyújtott tájékoztatásnak is [rPtk. 205. § (3) bekezdés, 209. § (1)-(2) bekezdés].

Az EUB C-51/17 számú ítéletben az Európai Unió Bírósága kimondta, hogy „az alapeljárásban vizsgálthoz hasonló, külföldi pénznemben meghatározott kölcsönök kapcsán hangsúlyozni kell, hogy – amint arra az Európai Rendszerkockázati Testület a devizahitelezésről szóló, 2011. szeptember 21-i ERKT/2011/1. sz. ajánlásában (HL 2011. C 342., 1. o.) rámutatott – a pénzügyi intézményeknek elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak, és e tájékoztatásnak ki kell terjednie legalább a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására (A. ajánlás – A kölcsönfelvevők kockázattudatossága, 1. pont) (2017. szeptember 20-i Andriuc és társai ítélet, C-186/16, EU:C:2017:703, 49. pont).”

„A fentiekre tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. E tekintetben e követelmény magában foglalja, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is.”

Az Európai Unió Bírósága több ítéletében is értelmezte az irányelv 5. cikkének világos és érthető feltételre vonatkozó meghatározását és annak tartalmát.

Az EUB C-26/13. ítélet 39. pontja értelmében az irányelv által létrehozott védelmi rendszer szükségességét a fogyasztónak az eladóhoz vagy szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzete indokolja mind tárgyalási, mind információs szintje tekintetében.

Az EUB C-186/16. számú ítélet a világos és érthető megfogalmazás körében követelményként fogalmazza meg, hogy a tájékoztatásnak nem csak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie, melynek nemcsak a devizaárfolyam emelkedésének vagy csökkenésének lehetőségére kell kiterjednie, hanem olyan tartalmúnak kell lenni, amelyből a fogyasztónak értékelnie kell tudnia a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetleg jelentős gazdasági következményeit is.

Az EUB C-51/17. számú ítélet 73. és 78. pontja is ezt rögzítette az irányelv 4. cikkének (2) bekezdését értelmezve.

A 2/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontja szerint, ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés érvénytelen.

A Kúria a C-51/17. számú EUB ítélet értelmezése során fenntartotta a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglaltakat, azt továbbra is iránymutatónak tekinti. Ennek értelmében nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban szereplő rendelkezés együttes értelmezéséből. A tájékoztatás akkor tekinthető megfelelőnek, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint, ha abból az is megállapítható, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

18

nemcsak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nemcsak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket.

A kölcsönszerződés I.1.8. pontjában az adós azt vette tudomásul, hogy a kölcsön vonatkozásában árfolyamkockázata áll fenn, mivel ha a Forint/Deviza árfolyam változik, a kölcsön havi törlesztőrészletének Forintban kifejezett összege növekedhet.

A bíróság álláspontja szerint a kölcsönszerződés I.1.8. pontjában foglalt egyetlen mondatnyi tájékoztató az árfolyamváltozás mibenlétére, a törlesztésre gyakorolt hatásaira, a gazdasági következményeire és a törlesztés elnehezülésének mértékére, annak korlátlanúságára nézve nem ad megfelelő tájékoztatást. Ezen írásbeli tájékoztató nem tartalmazza megfelelően, hogy a forintnak a svájci frankhoz képest súlyos leértékelődése a törlesztőrészletekre milyen hatást gyakorol, azt sem, hogy az árfolyamváltozás nem elhanyagolható kockázatot jelent és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket. A EUB C-51/17. számú ítélet szerint a tájékoztatásnak olyan tartalmúnak kell lennie, hogy a fogyasztó a jelentős gazdasági következményeit is értékelni tudja. Ezen szerződéses pont azonban nem tartalmaz figyelemfelhívást arra, hogy gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat a fogyasztó által vállalt árfolyamkockázat.

A bírói gyakorlat számára iránymutatásul szolgáló Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-ei ülésén hozott – nem kötelező erejű – véleménye rögzíti, hogy a tájékoztatás – összhangban az Európai Unió Bírósága vonatkozó iránymutatásaival – akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztő részlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet.

A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nemcsak annak, hogy az árfolyam-változással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztő részleteket.

A perbeli szerződéshez kapcsolódó tájékoztatás ennek a követelménynek nem felel meg, mert nem tartalmazza, hogy a kedvezőtlen árfolyamváltozás az adóst terhelő pénzügyi kötelezettséget jelentős mértékben (és nem csak elhanyagolható mértékben) megnövelheti, ekként az adós vállalása gazdasági következményeit felmérni nem tudta.

A felperesi nyilatkozattal szemben sem a tanúként kihallgatott K.Z., sem pedig dr. Lesznyák Ferenc nem tudott a perbeli szerződés kapcsán elhangzott árfolyamkockázati tájékoztatás további tartalmáról nyilatkozni. A tanúk a körben tudtak nyilatkozatot tenni, hogy általában a szerződéskötés során milyen eljárási rend alapján jártak el.

Dr. Lesznyák Ferenc tanú akként nyilatkozott, hogy az ügyre nem emlékszik, csak az iratokból látja, hogy mi történt. „az okirat még 2007-ben készült, így nem emlékszem rá...”... „Visszakerestem az irataimból, 2007-ben volt egy szerződés. Igazából nem emlékszem rá, de előkerestem az okirataimat, elhoztam magammal, így nagyjából képbe kerültem, hogy miről van szó a jelen ügyben”.....” azóta én nem találkoztam a felperessel, úgyhogy nem emlékszem az egészre” (4.P.21.262/2017/34. sz. jkv.2. oldal).....”arra a veszélyre, hogy van egy árfolyamkockázat, ha romlik a forint árfolyama, akkor növekszik a törlesztőrészlet, arra volt tájékoztatás. Én nem adtam több tájékoztatást, mint ami az okiratban szerepel ezzel kapcsolatosan.”(4.P.21262/2017/34. sz. jkv. 3. oldal)

K.Z. tanú szintén azt nyilatkozta, hogy a felperesre nem emlékszik, de általánosságban el tudja mondani, hogy hogyan zajlott a szerződéskötés, és hogy mikről tájékoztatták az ügyfeleket. mindegyik szerződéskötés egyformán zajlott, és a tájékoztatás is ugyanúgy történt. A tanú akként nyilatkozott, hogy „nem tudom, hogy adott-e valaki a szerződésben foglaltaktól eltérő tájékoztatást

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

19

az ügyfél részére a pénzüintézet részéről, miért adott volna?” (4.P.21.626/2017/36.sz. jkv. 2. oldal)

A tanúk a perbeli szerződés során elhangzottakra nem emlékeztek, így csak általánosságban tudták elmondani, hogy mi volt a kialakult gyakorlat, a vallomások csak az általában adott tájékoztatásra vonatkoztak, azokból azonban nem állapítható meg, hogy adott esetben a konkrét ügylet tekintetében milyen tartalmú tájékoztatást kapott a felperes. Arról pedig egyik tanú sem nyilatkozott, hogy a perbeli szerződésben rögzített árfolyamkockázati tájékoztatón túl egyéb azt pontosító, vagy kiegészítő tájékoztatást adtak volna.

A bíróság a BDT2020.151 számú határozatban foglaltakkal összhangban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szerződés nem tartalmaz a jelentős árfolyamgyengülés lehetőségét is magában foglaló tájékoztatást, egyáltalán nem tér ki arra, hogy ez gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat az adós számára, és az árfolyamkockázat hatására a törlesztőrészlet jelentősen megemelkedhet. A bíróság megítélése szerint a tájékoztatás alapján a felperes számára egyértelmű kellett, hogy legyen, hogy az árfolyamnak van változása, amelyet ő köteles viselni. A szerződés I.1.8. pontjának rendelkezése azonban nem hívta fel a felperes fogyasztó figyelmét az azzal járó kockázatokra, arra, hogy akár a forint jelentős árfolyamgyengülése is előfordulhat, ami az általa fizetendő törlesztőrészleteket jelentősen megemelheti, gazdaságilag nehéz helyzetbe hozhatja.

Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes által adott tájékoztatás nem felel meg a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában foglaltaknak, illetve az EUB joggyakorlat általi követelményeknek, ezért az tisztességtelen.

Egyértelmű tartalom hiányában az adós számára nem volt érhető és világos az általa viselni vállalt árfolyamkockázat korlátlanága, és nem láthatta át a forint leértékelődésével annak eredményeként jelentkező, őt érintő gazdasági következményeket. Az adós a kölcsönszerződés tartalma alapján – az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül – azt számításba vehette, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, de nem ismerhette fel azt, hogy a kockázatviselésének nincs felső határa, az korlátlan, és azt sem, hogy az a fizetési kötelezettségeire jelentős hatást gyakorol. Az árfolyamkockázatra vonatkozó feltétel tehát nem felel meg a világosság és érthetőség követelményének.

Az árfolyamkockázat a deviza alapú kölcsönszerződések jellegéből következik [6/2013. PJE határozat III.2. a) pontjához tartozó indokolás], a deviza alapú kölcsönszerződés részét képező általános szerződési feltételeknek az árfolyamkockázat viselését szabályozó kikötései a szerződés főszolgáltatására vonatkoznak, ezért adott esetben nem világos, nem érthető jellegük miatt idézhetik elő a szerződés egészének érvénytelenségét, a kikötések tisztességtelenségén keresztül [2/2014. PJE határozat 1. pontjához tartozó indokolás].

A Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-ei üléséről készült – nem kötelező – tájékoztatója szerint az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás elmaradása, vagy nem megfelelő volta esetén tisztességtelen („nem világos, nem érthető”) és így érvénytelen a szerződésnek az a rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. Mivel ez a főszolgáltatás körébe tartozó szerződési rendelkezés, ennek érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi, aminek következtében a fogyasztó nem kötelezhető az árfolyamkockázat viselésére.

Mindezen nem változtat az az alperesi érvelés sem, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos negatív hatásokra vonatkozó rendelkezések a kölcsönszerződés több pontjában is fellelhetőek. Az ítélezési gyakorlat szerint – ahogyan azt a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-ei tájékoztatója is tartalmazza – nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban (pl. ÁSZF, üzletszabályzat, hirdetés) szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján.

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG

4. P.21.671/2021/6.

20

Helytállóan érvelt a felperes a körben, hogy tekintettel arra, hogy a fogyasztó, mivel általában nem rendelkezik a perbeli szerződéshez hasonló hitelkonstrukció terén megfelelő szaktudással, azon túlmenően, hogy nem érti a nem egyértelmű, nem világos szerződési rendelkezéseket, nem is lehet tudatában annak, hogy nem ért bizonyos rendelkezéseket. Az átlagfogyasztó csak azokat az információkat veheti figyelembe, amelyeket a bank adott neki, a szerződés főszoolgáltatása körébe tartozó kérdés kapcsán pedig a szakmai ismeretekkel rendelkező pénzügyintézetől elvárható, hogy az adóst átlátható gazdasági mechanizmus feltüntetésével akként tájékoztassa, hogy képes legyen értékelni kötelezettségvállalásának gazdasági következményeit, így nem hivatkozhat a pénzügyintézet arra, hogy a fogyasztó egyébként érdektelenséget tanúsított a szerződés árfolyamkockázatról szóló tájékoztató rendelkezésével szemben. A Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-ei tájékoztatója szerint önmagában az, hogy maga a fogyasztó nem járt el kellő körültekintéssel, nem zárja ki, hogy a fogyasztó arra hivatkozzék, hogy a pénzügyi intézmény nem, vagy nem megfelelően tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének.

Tekintettel arra, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó feltétel nem felel meg a világosság és érthetőség követelményének, az a jelen kölcsönszerződés egészének érvénytelenségét eredményezi, hiszen annak kiesésével a szerződés teljesíthetetlené válik, amely a Ptk. 239. § (2) bekezdése alapján teljes érvénytelenséghez vezet. Érvénytelen szerződésre pedig jogot alapítani, illetve teljesítést követelni nem lehet.

A végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróságnak kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt követelés érvényes-e, vagy az érvénytelenség miatt a végrehajtás megszüntetésének van helye. Tekintettel arra, hogy a bíróság a kölcsönszerződést érvénytelennek találta, nincs helye a végrehajtás korlátozásának, melyre egyébként a kereset nem is irányult, így a bíróság végrehajtást megszüntette.

Nem volt értelmezhető a felperesnek azon kérelme, hogy a bíróság tájékoztassa a feleket, hogy a C-932/2019-es számú ítélet alapján a DH1 törvény alkalmazhatóságát a bíróság még nem vizsgálta, így az árfolyamrész miatt a szerződés semmisségét észlelte, és hívja fel a feleket a nyilatkozat tételre a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményei körében. Rámutat a bíróság arra, hogy a felperes keresete végrehajtás megszüntetésére irányult, így a bíróságnak kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt követelés érvényes-e, vagy az érvénytelenség miatt a végrehajtás megszüntetésének van helye. A végrehajtás megszüntetése iránti perben tehát nincs lehetőség az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeinek alkalmazására, így a felperes erre történő indítványa értelmezhetetlen volt.

A felperes pernyertes lett, a bíróság az rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a peresztes alperest a perköltség viselésére, a felperes illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt 580.181,-Ft eljárás illeték állam részére történő megfizetésére. A bíróság a felperesi jogi képviselő díját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése b) pontja rendelkezéseit figyelembe véve állapította meg a felperes által megjelölt 9.669.699,- forint végrehajtási ügyérték alapulvételével számítva 483.484,-Ft +130.540,-Ft Áfa, összesen 614.025,-Ft összegben.

Az ítélet ellen a fellebbezés lehetősége az rPp. 233. § (1), 234. § (1) és (2) bekezdésén, míg a fellebbezéssel kapcsolatos tájékoztatás az rPp. 256/A. §-án alapul.

A végrehajtót az rPp. 370/A.§ (6) bekezdése alapján illeti meg a fellebbezés joga.

Budapest, 2022. március 10.

Dr. Szepesházi Péterné dr. Tóth Katalin s.k.

A BUDAPESTI IV. és XV. KERÜLETI BÍRÓSÁG
4. P.21.671/2021/6.

21

bíró

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság
4.P.21.671/2021/9.

Végzés

A bíróság B.D. felperesnek - **Magyar Záloghitel Zrt.** alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt indított perében **megállapítja**, hogy a

- 2021. november hó 02. napján kelt **4.P.21.671/2021/2.** sorszámú **végzés 2021. november hó 23. napján**
- és a 2022. március hó 10. napján kelt **4.P.21.671/2021/6.** sorszámú **ítelet 2022. április hó 20. napján jogerőre emelkedett.**

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

Budapest, 2022. május 04.

Landi Ildikó s.k.
bírósági ügyintéző